

# Taxa de acces în stațiunea Mamaia

*Dragoș Călin, judecător,  
Curtea de Apel București*

---

*Cette taxe représente un revenu à usage spécial, introduit pour maintenir un confort adapté-aux touristes, tout en fournissant et en maintenant la propreté de l'espace public de Mamaia. Elle s'applique à tous les véhicules non immatriculés à Constanța qui entrent dans la station durant l'été. Mais il n'y a pas de justification pour cette discrimination entre les citoyens du département de Constanța et le reste des citoyens roumains et ceux venant d'autres États membres de l'Union Européenne, tandis que ces derniers, lorsqu'ils entrent dans la station, ils sont également destinataires des services couverts par la redevance.*

*La Cour de Justice de l'Union Européenne a constaté une discrimination similaire, abordée sous l'angle de la libre prestation de services, qui englobe la liberté des bénéficiaires de services d'aller dans un autre État membre afin d'obtenir un emploi, les touristes étant expressément mentionnés en tant que bénéficiaires de services, dans l'affaire Graziani Luigi et Giuseppe Carbone c. Ministero del Tesoro (à consulter les affaires jointes C-286/82 et C-26/83).*

**P**rin decizia nr. 799 din 23 martie 2009, Curtea de Apel București – Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a anulat taxa de acces în stațiunea Mamaia, colectată pentru autoturismele care nu sunt înmatriculate în municipiul Constanța, prevăzută de Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Constanța nr. 500/2006.

Această taxă și alte 17 taxe speciale de același tip au mai fost anulate, în cursul anului 2006, de Tribunalul Constanța și Curtea de Apel Constanța, însă au fost reinstituite de autoritățile locale, prin Hotărârea nr. 500/2006 emisă de Consiliul Local al Municipiului Constanța.

Prin Hotărârea nr. 500/13.12.2006 adoptată de Consiliul Local al Municipiului Constanța au fost stabilite impozitele și taxele locale pentru anul 2007, instituindu-se, în anexa 1.5 alte taxe administrate de Serviciul Public de Impozite, taxe și alte venituri ale bugetului local, la punctul 5 taxa de acces în stațiunea Mamaia pentru autoturisme care nu au număr de înmatriculare în municipiul Constanța.

Taxa constituie venit cu destinație specială, fiind instituită din rațiuni de menținere a unui confort corespunzător în rândul turiștilor, prin asigurarea și menținerea curățeniei pe domeniul public din stațiunea Mamaia. Se aplică tuturor autoturismelor care nu sunt înmatriculate în municipiul Constanța

care vor intra în stațiune în perioada estivală<sup>128</sup>.

Contravaloarea taxei<sup>129</sup> este: 3 lei pentru fiecare intrare și se achită la casierii de la bariere; 4 lei pentru abonament 24 ore și se achită la casierii de la bariere sau de la dispeceratul stației de taxare; 23 lei pentru abonament 7 zile și se achită la casierii de la bariere sau la dispeceratul stației de taxare; 246 lei pentru abonament întreg sezon estival și se achită la dispeceratul stației de taxare.

În 2007 Tribunalul Constanța și Curtea de Apel Constanța au hotărât că taxele sunt legale, deși forma lor era practic identică cu aceea din 2006<sup>130</sup>.

Mai mult, prin sentința civilă nr. 916/14.03.2008 Tribunalul București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a respins, ca nefondată, acțiunea formulată de reclamanta D.A., în contradictoriu cu pârâțul Consiliul Local al Municipiului Constanța, prin care se solicitase anularea prevederilor pct. 5 din anexa 1.5 la Hotărârea nr. 500/2006 emisă de Consiliul Local al Municipiului Constanța, referitoare la taxa de acces în stațiunea Mamaia pentru autoturismele care nu sunt înmatriculate în municipiul Constanța.

Cu privire la fondul pricinii, Tribunalul București a reținut că taxa a fost adoptată cu respectarea prevederilor legale aplicabile, anume art. 27 și 36 din Legea nr. 215/2001 a adminis-

**În stațiunea Mamaia, turiștii din statele Uniunii Europene au dreptul de a se deplasa cu propriul autovehicul, pentru a beneficia de servicii turistice, în aceleași condiții ca și cetățenii statului membru respectiv.**

trației publice locale, art. 282 din Codul fiscal, art. 30 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale. Condiția primordială pentru instituirea unei taxe speciale, *aceea a existenței unui serviciu public care să fie finanțat din această taxă și care să aibă ca obiect de activitate tocmai aducerea la îndeplinire a măsurilor pe plan local astfel finanțate, respectiv "asigurarea și menținerea curățeniei pe domeniul public din stațiunea Mamaia"*, este considerată ca îndeplinită.

Referitor la invocata încălcare a *dreptului la liberă circulație*, prin condiționarea accesului în stațiunea Mamaia de plata unei taxe de 3 RON, Tribunalul București a apreciat că, deși instituie o restricție a dreptului la liberă circulație, în țară, prevăzut de art. 25 din Constituție, cu caracter permanent și de principiu (anume reprezintă un impediment financiar în exercitarea acestui drept), totuși această **restricție este**

<sup>128</sup> Sunt scutite de plata taxei următoarele categorii de contribuabili: veteranii de război; persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și în alte legi. Persoanele scutite vor face dovada

calității lor prezentând documentele legale vizate la zi. În baza acestor documente se va elibera permisul de liberă trecere prin stațiunea Mamaia.

<sup>129</sup> Responsabilitatea încasării contravalorii taxei revine Serviciului Public de Impozite, taxe și alte venituri ale bugetului local.

<sup>130</sup> [http://www.telegrafonline.ro/1182200400/articol/29233/primaria\\_constanta\\_a\\_cistigat\\_procesul\\_taxelor\\_speciale.html](http://www.telegrafonline.ro/1182200400/articol/29233/primaria_constanta_a_cistigat_procesul_taxelor_speciale.html)

**prevăzută prin lege și se justifică**, în sensul art. 53 alin. 2 din Constituție, **ca o măsură ce se impune pentru apărarea unui alt drept care, fără această restricție, ar fi compromis (dreptul cetățeanului la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic** - art. 35 din Constituție **și dreptul la un nivel de trai decent**, exprimat inclusiv prin modul de petrecere a timpului liber în stațiunile din România, anume „menținerea confortului corespunzător în rândul turiștilor”, obiectivul urmărit de instituirea taxei - art. 47 din Constituție).

În privința *discriminării în raport cu autoturismele înmatriculate în Constanța*, Tribunalul București a apreciat că situația posesorilor de autoturisme înmatriculate în afara municipiului Constanța cu cea a celor înmatriculate în municipiul Constanța, nu este nici identică, nici similară, pârâtul emitent al actului normativ ținând seama, în stabilirea taxei în această modalitate (cu excluderea ca plătitori a posesorilor auto înmatriculate în municipiul Constanța, așadar, nu și a celor înmatriculate în întreg județul Constanța) de faptul că stațiunea Mamaia este inclusă, din punct de vedere teritorial-administrativ, în municipiul Constanța, or prin instituirea unei astfel de taxe și în sarcina acestor persoane, dimpotrivă, abia în acest caz s-ar ajunge la

restrângerea dreptului la libera circulație al acestora din urmă, în propriul oraș, fără o justificare rezonabilă și fără păstrarea unei proporționalități, cu atât mai mult cu cât se constată că prin aceeași hotărâre s-a stabilit o taxă specială, datorată de persoanele fizice locuitori ai municipiului Constanța (denumită „taxa de habitat”), în scopul asigurării curățeniei municipiului.

Împotriva sentinței civile nr. 916/14.03.2008 a Tribunalului București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a declarat recurs reclamanta D.A., admis prin decizia nr. 799 din 23 martie 2009, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Curtea a reținut că, potrivit art. 25, în forma în vigoare la momentul adoptării Hotărârii nr. 500/2006 a Consiliului Local al Municipiului Constanța, art. 27 la momentul pronunțării hotărârii, din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale - „În scopul asigurării autonomiei locale, *autoritățile administrației publice locale au dreptul să instituie și să perceapă impozite și taxe locale*, să elaboreze și să aprobe bugetele locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și județelor, *în condițiile legii*”<sup>131</sup>.

Taxa de acces fiind stipulată ca finanțând serviciul de asigurare și menținere a curățeniei pe domeniul

<sup>131</sup> Legea care circumscrie sfera și implicit limitele atribuției autorităților administrației publice locale de a institui impozite și taxe locale este Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

În art. 248 din Legea nr. 571/2003, impozitele și taxele locale sunt: a) impozitul pe clădiri; b) impozitul pe teren; c) taxa asupra mijloacelor de transport; d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor; e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate; f) impozitul

pe spectacole; g) taxa hotelieră; h) *taxe speciale*; i) *alte taxe locale*.

Dacă neîncadrarea taxei de acces în categoria celor prevăzute la lit. c, d, e sau g este evidentă, *taxele speciale* menționate la lit. h sunt definite în art. 282 din Codul fiscal, ca fiind cele pe care consiliile locale le pot adopta „*pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice*”.

public din stațiunea Mamaia<sup>132</sup>, în ideea menținerii unui confort corespunzător în rândul turiștilor (potrivit mențiunii din cuprinsul HCL, cu privire la modul concret de utilizare a taxei urmând a reveni mai jos), pentru a nu fi discriminatorie ea trebuie achitată de toți beneficiarii acestui serviciu, adică de toate persoanele care intră în stațiunea Mamaia.

Curtea de Apel București a verificat caracterul discriminatoriu al taxei din două perspective.

Mai întâi taxa este datorată doar de conducătorii de autoturisme (per autoturism), iar nu și de persoanele care acced pe jos în stațiune, cu toate că sunt, în egală măsură, beneficiari ai serviciului invocat ca prestat în contrapartidă, respectiv asigurarea și menținerea curățeniei pe domeniul public din Mamaia.

O taxă precum cea impusă de pâraț, exclusiv în considerarea autoturismului care accede în stațiune, pentru a nu fi discriminatorie din această perspectivă, ar fi trebuit să fie instituită pentru

a presta un anumit serviciu exclusiv acestor conducători de autoturisme, servicii care să aibă o legătură cu elementul determinant al plății taxei, anume accesul autoturismului, spre pildă servicii de parcare, de pază a autoturismului, folosirea taxei pentru repararea și întreținerea tramei stradale, ipoteză care nu este întrunită în speță.

A doua perspectivă a caracterului discriminator al taxei este aceea care îi exclude de la plata taxei pe conducătorii de autoturisme înmatriculate în municipiul Constanța, cu alte cuvinte toate autoturismele din județul Constanța, înmatriculate în Constanța.

Din această perspectivă Curtea de Apel București constată că Hotărârea nr. 500/2006 emisă de Consiliul Local al Municipiului Constanța nu prevede neplata taxei pentru autoturismele rezidenților în municipiul Constanța, ci pentru autoturismele înmatriculate în municipiul Constanța, or în municipiul Constanța, ca reședință de județ, în care funcționează, în cadrul Prefecturii,

---

<sup>132</sup> Regimul juridic al acestor taxe speciale este reglementat în art. 30 din Legea nr. 273/2006, sub titlul *Taxe speciale pentru funcționarea unor servicii publice locale*, astfel: „(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale, create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, aprobă taxe speciale. (2) *Cuquantumul taxelor speciale se stabilește anual, iar veniturile obținute din acestea se utilizează integral* pentru acoperirea cheltuielilor efectuate pentru înființarea serviciilor publice de interes local, precum și pentru finanțarea cheltuielilor curente de întreținere și funcționare a acestor servicii. (3) Prin regulamentul aprobat de autoritățile deliberative se vor stabili domeniile de activitate și condițiile în care se pot institui taxele speciale, modul de organizare și funcționare a serviciilor publice de interes local, pentru care se propun taxele

respective. (4) Hotărârile luate de autoritățile deliberative, în legătură cu perceperea taxelor speciale de la persoanele fizice și juridice plătitoare, vor fi afișate la sediul acestora și publicate pe pagina de internet sau în presă. (5) Împotriva acestor hotărâri persoanele interesate pot face contestație în termen de 15 zile de la afișarea sau publicarea acestora. După expirarea acestui termen, autoritatea deliberativă care a adoptat hotărârea se întrunește și deliberază asupra contestațiilor primite. (6) *Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care se folosesc de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.* (7) Taxele speciale, instituite potrivit prevederilor prezentului articol, se încasează într-un cont distinct, deschis în afara bugetului local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înființate, iar contul de execuție al acestora se aprobă de autoritățile deliberative”.

*Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor*, potrivit art. 1 alin. 1 din O.G. nr. 83/2001, se înmatriculează toate autoturismele din întreg județul Constanța (ale proprietarilor de autoturisme domiciliați sau cu reședința în județul Constanța).

Nu există așadar nici o justificare pentru o astfel de discriminare între cetățenii din județul Constanța (poseori de autoturisme înmatriculate în Constanța) și restul cetățenilor României și ai altor state membre ale Uniunii Europene, cât timp aceștia, intrând în stațiune, sunt în egală măsură beneficiarii serviciilor acoperite de plata taxei.

CJUE a reținut o discriminare similară, abordată din perspectiva libertății de furnizare a serviciilor, care subsumează și libertatea destinatarilor/sau a beneficiarilor de servicii de a merge într-un alt stat membru în scopul de a beneficia acolo de un serviciu, **turiștii fiind în mod expres menționați** în hotărârea *Graziana Luigi și Giuseppe Carbone v. Ministero Del Tesoro Cauzele conexate C-286/82 și C026/83, ca destinatari de servicii*.

În hotărârea din cauza *Comisia Comunităților Europene v. Regatul Spaniei C-45/93*, CJUE a statuat că, prin aplicarea unui sistem discriminatoriu, potrivit căruia cetățenii spanioli, străinii rezidenți în Spania și cetățenii sub 21 de ani ai altor state membre ale Uniunii Europene beneficiază de intrare liberă în muzeele naționale, în timp ce cetățenii altor state membre cu vârsta de peste 21 de ani trebuie să plătească o taxă de intrare, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute în art. 7 (12) și 59 (49) din Tratat. Discriminarea turiștilor străini peste 21 de ani care derivă din regula de acces

în muzeu care permite intrarea liberă doar pentru cetățenii aceluși stat, pentru străinii rezidenți în statul membru respectiv și persoanele sub 21 de ani, este interzisă de art. 7 și 59 din Tratat, libertatea de furnizare a serviciilor recunoscută de art. 59 din tratat incluzând libertatea pentru destinatarii serviciilor, inclusiv turiști, de a se deplasa într-un alt stat membru pentru a beneficia de aceste servicii în aceleași condiții ca cetățenii statului membru respectiv.

Curtea de Apel București a constatat că raționamentul CJUE este în egală măsură valabil, *mutatis mutandis*, și în privința discriminării, de către pârât, și a tuturor celorlalți cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene, din afara județului Constanța.

Împrejurarea că locuitorii municipiului Constanța (nici măcar ai întregului județ Constanța, care sunt excluși de la obligația de plată a taxei, sintagma autoturisme înmatriculate în municipiul Constanța acoperind autoturismele tuturor persoanelor rezidente în județ) plătesc taxa de habitat nu prezintă nici o relevanță, cât timp aceasta acoperă un cu totul alt serviciu.

Taxa de habitat instituită în anexa 1.5 alte taxe administrate de Serviciul Public de Impozite, Taxe și alte venituri ale Bugetului Local, la punctul 1, din aceeași Hotărârea nr. 500/2006 emisă de Consiliul Local al Municipiului Constanța este definită ca venit cu destinație specială, fundamentată fiind de necesitatea asigurării curățeniei municipiului și se utilizează pentru asigurarea colectării și transportului reziduurilor menajere din recipienții proprii sau închiriați și pentru depozitarea și neutralizarea acestora la rampa ecologică Ovidiu.

Se reține că taxa de habitat se achită de locuitorii municipiului Constanța pentru colectarea, transportul, depozitarea și neutralizarea reziduurilor menajere din recipienții proprii sau închiriați, nicidecum pentru asigurarea curățeniei în municipiul Constanța, cum în mod eronat a reținut instanța de fond, pe când taxa de acces în Mamaia acoperă serviciul de asigurare și menținere a curățeniei pe domeniul public din stațiunea Mamaia.

Un aspect deloc de neglijat este acela că modul concret în care au fost folosiți banii rezultați din încasarea acestei taxe nu are nimic a face cu prestarea serviciului de asigurare și menținere a curățeniei în stațiune.

Astfel, din sumele încasate în anul 2007 reprezentând taxa de acces în Stațiunea Mamaia au fost suportate următoarele cheltuieli: suma de 453.997,00 lei reprezentând organizarea de *evenimente aeriene AERO GP* în stațiunea Mamaia conform facturii nr. 1/12.07.2007; suma de 194.850,00 lei reprezentând *spectacole estivale gratuite* organizate în stațiunea Mamaia conform facturii nr. 4965565/25.07.2007; suma de 184.882,01 lei reprezentând *spectacole estivale gratuite* organizate în stațiunea Mamaia conform facturii nr. 4965570/22.08.2007; suma de 244.266,08 lei reprezentând *spectacole estivale gratuite* organizate în stațiunea Mamaia conform facturii nr. 4965580/22.10.2008”.

Ca atare, taxa de acces în stațiunea Mamaia este nelegală și discriminatorie, în baza art. 18 alin. 1 din Legea

nr. 554/2004, Curtea de Apel București – Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal anulând, **la 23 martie 2009**, prevederile pct. 5 din anexa 1.5 la Hotărârea nr. 500/2006 emisă de Consiliul Local al Municipiului Constanța, referitoare la *taxa de acces în stațiunea Mamaia*<sup>133</sup> pentru *autoturismele care nu sunt înmatriculate în municipiul Constanța* și obligând pârâtul la restituirea către reclamantă a sumei de 3 lei, achitată cu acest titlu.

Taxa de acces în stațiunea Mamaia fusese menținută și pentru sezonul estival al anului 2008, conform Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Constanța nr. 228/2008, Anexa 12, pct. 1.3, în ce privește autoturismele care nu au număr de înmatriculare în Municipiul Constanța, constituind venit cu destinație specială, instituită din aceleași rațiuni de menținere a unui confort corespunzător în rândul turiștilor, prin asigurarea și menținerea curățeniei pe domeniul public din stațiunea Mamaia.

Această taxă se achită de conducătorii autovehiculelor care nu au număr de înmatriculare în Municipiul Constanța, precum și de conducătorii autovehiculelor cu numere provizorii (leasing), care nu au domiciliul în Constanța, în perioada sezonului estival, la personalul Serviciului Public de Impozite, taxe și alte venituri din cabinele aflate în punctele de taxare din stațiunea Mamaia.

Se prevede expres că taxa achitată se încasează într-un cont distinct, deschis în afara bugetului local, fiind utilizată pentru asigurarea curățeniei în

<sup>133</sup> Sistemul de taxare este aplicat în 3 puncte ale stațiunii Mamaia, respectiv: intrarea dinspre Năvodari (Hotel Caraiman) - 2 bariere mobile automate, intersecția Aurel Vlaicu cu bulevardul

Mamaia - 10 bariere mobile automate, intrarea dinspre bulevardul Mamaia (Complex Parc) - 4 bariere mobile automate.

stațiune, iar sumele rămase neutilizate la sfârșitul anului, se vor folosi în anul următor, cu aceeași destinație.

**Relativ recent, ignorând cu desăvârșire soluția irevocabilă pronunțată de Curtea de Apel București, prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Constanța nr. 467/09.11.2009, privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2010, Anexa 1.5, se legiferează încă o dată taxa de acces în stațiunea Mamaia pentru autoturisme care nu au număr de înmatriculare în municipiul Constanța!**

Taxa constituie venit cu destinație specială, fiind instituită acum *din rațiuni de creștere a gradului de atractivitate în stațiunea Mamaia prin organizarea de spectacole, manifestări și concursuri pe domeniul public, precum și pentru menținerea curățeniei și asigurarea iluminatului public în stațiunea Mamaia.*

Se va aplica tuturor autoturismelor care nu sunt înmatriculate în Municipiul

Constanța și care vor intra în stațiune în perioada estivală<sup>134</sup>.

Dacă ne referim la scopul acestei taxe și la efectele sale, atunci ar trebui să se aplice în toate stațiunile turistice din țară, poate așa ar crește teribil gradul de atractivitate și Statul Român ar deveni unul finanțat în proporție covârșitoare prin intermediul serviciilor turistice.

Totodată, ar trebui să se colecteze în toate orașele și toate comunele, pe toate străzile și pe toate aleile patriei, asigurându-se finanțare inclusiv mult râvnitului iluminat public.

Iar Parisul n-ar mai fi orașul luminiilor, pentru că, nu-i așa, nu percepe taxe nici măcar pentru circulația de pe bulevardul Champs-Élysées<sup>135</sup>...

*Nu-i prima găselniță mioritică de această natură*<sup>136</sup>, autoritățile admi-

<sup>134</sup> Contravaloarea taxei este: 3 lei pentru fiecare intrare și se achită la casierii de la bariere; 4 lei pentru abonament 24 ore și se achită la casierii de la bariere sau de la dispeceratul stației de taxare; 25 lei pentru abonament 7 zile și se achită la casierii de la bariere sau la dispeceratul stației de taxare; 250 lei pentru abonament întreg sezon estival și se achită la dispeceratul stației de taxare. Sunt scutite de la plata taxei următoarele categorii de contribuabili: A. veteranii de război; B. persoanele fizice prevăzute la art. 1 și 3 alin. 1, 2 și 4 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și în Legea nr. 189/2000 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările ulterioare.

Beneficiază de această scutire și persoanele care au calitatea de luptători în rezistența anticomunistă conform O.U.G. nr. 214/1999. De asemenea, se exceptează de la plata taxei autovehiculele ce aparțin instituțiilor care efectuează servicii publice de urgență.

<sup>135</sup> Champs-Élysées este un bulevard important din capitala franceză, Paris. Prin cinematografele, cafenelele și magazinele sale de lux, Champs-Élysées este una dintre cele mai faimoase străzi din lume. La sfârșitul anilor 1700, a devenit un bulevard al modei, unde Regina Marie Antoinette se plimba alături de curtenii săi și unde lua lecții de muzică la Hotel Crillon. Champs-Élysées au devenit un oraș în 1828, în care au apărut noi poteci, fântâni și iluminare cu gaz. Peste ani, bulevardul a trecut prin mai multe transformări, din care cea mai recentă este cea din 1993, când au fost lărgite trotuarele. A se vedea, pentru detalii, [http://fr.wikipedia.org/wiki/Avenue\\_des\\_Champs-%C3%89lys%C3%A9es](http://fr.wikipedia.org/wiki/Avenue_des_Champs-%C3%89lys%C3%A9es)

<sup>136</sup> A se vedea Cosmin Flavius Costa?, *Freedom to Provide Services and Special Local Taxes in Romania*, Studia Universitatis Babeș Bolyai nr. 2/2010, p. 75 și urm.

nistrației publice locale din Giurgiu, în aplicarea legislației române în vigoare privind taxele și impozitele locale, au stabilit anii trecuți obligația tuturor transportatorilor auto de mărfuri de a plăti o taxă de intrare în municipiul Giurgiu, prin punctul de frontieră, numită taxă ecologică, taxă ce se încasa la punctul de vamă de la frontieră.

Astfel de soluții balcanice nu au nici un fel de justificare în dispozițiile articolului 53 din Constituție, potrivit căruia exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav. Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.

Taxa de acces în stațiunea Mamaia nu poate fi considerată nici drept o taxă de mediu.

Taxele de mediu sunt definite în doctrină ca totalitatea contribuțiilor obligatorii percepute în considerarea unei materii impozabile susceptibile de a aduce atingere mediului, indiferent dacă acestea sunt colectate la bugetul de stat, la bugetele locale sau într-un

fond special destinat protecției mediului<sup>137</sup>.

Nu ne aflăm în prezența unei veritabile taxe ecologice, din moment ce scopul acesteia nu este combaterea poluării prin taxarea mai pronunțată a autoturismelor care poluează mai mult, ci doar colectarea de venituri la bugetul de stat.

Dacă ar fi o taxă ecologică, atunci *principiul „poluatorul plătește” este aplicat discriminatoriu.*

Taxa trebuia să fie percepută doar de la persoanele care beneficiază efectiv de acest serviciu, nediscriminatoriu, dar de salubritatea stațiunii Mamaia beneficiază și locuitorii municipiului Constanța care circulă în Mamaia cu propriile autovehicule.

În baza articolului 49 din Tratat, sunt interzise restricțiile privind libera prestare a serviciilor în cadrul Uniunii cu privire la resortisanții statelor membre stabiliți într-un alt stat al Uniunii decât cel al beneficiarului serviciilor.

Libera circulație a serviciilor în domeniul transporturilor este reglementată de dispozițiile din titlul privind transporturile.

Potrivit articolului 54 din Tratat, atât timp cât restricțiile impuse liberei prestări a serviciilor nu sunt eliminate, fiecare dintre statele membre le aplică, fără a face distincție în funcție de cetățenie ori naționalitate sau reședință ori sediu tuturor prestatorilor de servicii menționați la articolul 49 primul paragraf.

Curtea de Justiție a Comunităților Europene, în cauza C-169/08, prin

---

<sup>137</sup> U. Johansson, Cl. Schmidt-Faber, *Environmental Taxes in the European Union 1980-2001*, publicație Eurostat, seria „Statistics in Focus” nr. 8-9/2003, p. 7. M.Șt. Minea, C.F.

Costaș, *Fiscalitatea în Europa la începutul mileniului III*, Ed. Rosetti, București, 2006, p. 214-215.

hotărârea din 17 noiembrie 2009, având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte costituzionale (Italia), prin decizia din 13 februarie 2008, primită de Curte la 21 aprilie 2008, în procedura ***Presidente del Consiglio dei Ministri împotriva Regione Sardegna***, a decis că articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări fiscale a unei autorități regionale, precum cea prevăzută la articolul 4 din Legea nr. 4 a regiunii Sardinia din 11 mai 2006 privind diverse dispoziții în materie de venituri, de recalificări ale cheltuielilor, de politici sociale și de dezvoltare, în versiunea care rezultă din articolul 3 alineatul 3 din Legea nr. 2 a regiunii Sardinia din 29 mai 2007 privind dispoziții referitoare la întocmirea bugetului anual și multianual al regiunii – Legea finanțelor 2007, care instituie o taxă regională pe escala turistică a aeronavelor destinate transportului privat de persoane, precum și a ambarcațiunilor de agrement care se aplică numai persoanelor fizice și juridice care au domiciliul fiscal în afara teritoriului regional.

Totodată, articolul 87 alineatul 1 CE trebuie interpretat în sensul că o reglementare fiscală a unei autorități regionale care instituie o taxă de escală, precum cea în cauză în acțiunea principală, care se aplică numai persoanelor fizice și juridice care au domiciliul fiscal în afara teritoriului regional constituie o măsură de ajutor de stat în favoarea întreprinderilor stabilite pe acest teritoriu.

În stațiunea Mamaia, turiștii din statele Uniunii Europene au dreptul de a se deplasa cu propriul autovehicul, pentru a beneficia de servicii turistice, în aceleași condiții ca și cetățenii statului membru respectiv.

Nu există nici o justificare pentru o astfel de discriminare între cetățenii din județul Constanța (posesori de autoturisme înmatriculate în municipiul Constanța) și restul cetățenilor României și ai altor state membre ale Uniunii Europene, cât timp aceștia, intrând în stațiune, sunt în egală măsură beneficiarii serviciilor acoperite de plata taxei.